

‘संक्षिप्ता वस्तुरचना शिल्पैरितरथापि वा ॥ १३५ ॥

संक्षिप्तिः स्यान्निवृत्तौ च नेतुर्नेत्रन्तरग्रहः ।

यथोदयनचरिते कलिञ्जैहस्तिप्रयोगः । द्वितीयं यथा वालिनिवृत्त्या

सरोजे, रजनिकरकलाशेखरः शंकरोऽयं, दोर्भिर्द्वैत्यान्तकोऽसौ सधनुरसिगदाचक्रचि-
ह्वैश्चतुर्भिः । एषोऽप्यैरावतस्थत्रिदशपतिरमी देवि । देवास्तथान्ये, नृस्यन्ति व्योम्नि
चैताश्चलचरणरणन्नूपुरा दिव्यनार्यः ॥’ इन्द्रजालोत्थापितवस्तुकथनमात्रमेवेदं नार-
भटीभेदः रौद्रवीभत्सान्यतरसूचकत्वाभावात् ॥ इतरथा शिल्पेतरेण । नेत्रन्तरत्वं

१. इतरथेति । इतरथा यथा विद्धशालभजिकायां शालभजिकादौ प्रतिफलनम् ॥

२. निवृत्ताविति । एकराजनिवृत्तावन्यराजस्थापनं संक्षिप्तिरिति ॥

३. कलिञ्जेति । काष्ठघटितहस्तिप्रयोगः ॥ अत्र कथासरित्सागरीयकथामुखलम्बकस्य
चतुर्थतरङ्गगता एते श्लोका द्रष्टव्याः—“अत्रान्तरे स वत्सेशप्रदूतीतस्तदत्रगीत् । गत्वा
प्रतिवचश्चण्डमहासेनाय भूभृते ॥ सोऽपि चण्डमहासेनस्तच्छ्रुत्वैव व्यचिन्तयत् । स
तावदिह नाथाति मानी वत्सेश्वरो भृशम् ॥ कन्या हि तत्र न प्रेष्या भवेदेवं हि लाघ-
वम् । तस्माद्बद्धैव तद्युक्त्या नृपमानाययाम्यहम् ॥ इति संचिन्त्य संमन्त्र्य स राजा
मन्त्रिभिः सह । अकारयत्स्वसदृशं महान्तं यन्नहस्तिनम् ॥ तं चान्तर्वीरपुरुषैः कृत्वा
छन्नैरधिष्ठितम् । विन्ध्याटव्यां स निदधे राजा यन्नमयं गजम् ॥ तत्र तं चारपुरुषाः
पश्यन्ति स्म विदूरतः । गजबन्धरसासक्तवत्सराजोपजीविनः ॥ ते च त्वरितमागत्य वत्स-
राजं व्यजिज्ञपन् । देव ! वृष्टो गजोऽस्माभिरेको विन्ध्यवने भ्रमन् ॥ असिन्नियति भूलोके
नैव योऽन्यत्र दृश्यते । वर्ष्मणा व्याप्तगगनो विन्ध्याद्रिरिव जङ्गमः ॥ ततश्चारवचः श्रुत्वा
वत्सराजो जहर्ष सः । तेभ्यः सुवर्णलक्षं च प्रददौ पारितोषिकम् ॥ तं चेद्वजेन्द्रं प्राप्स्यामि
प्रतिमल्लं नडागिरेः । ततश्चण्डमहासेनो वदयो भवति मे ध्रुवम् ॥ ततो वासवदत्तां तां स
स्वयं मे प्रयच्छति । इति संचिन्तयन् सोऽथ राजा तामनयजिज्ञासम् ॥ प्रातश्च मन्त्रिवचनं
न्यकृत्वा गजतृष्णाया । पुरस्कृत्यैव तांश्चारान् ययौ विन्ध्याटवीं प्रति ॥ प्रस्थानलक्षस्य
फलं कन्यालभं सवन्धनम् । यदूर्चुर्गणकास्तस्य तत्स नैव व्यचारयत् । प्राप्य विन्ध्या-
टवीं तस्य गजस्य क्षोभशङ्कया । वत्सराजः स सैन्यानि दूरादेव न्यवारयत् ॥ चारमा-
त्रसहायस्तु वीणां घोषवतीं दधत् । निजव्यसनविस्तीर्णां तां विवेश महाटवीम् ॥
विन्ध्यस्य दक्षिणे पार्श्वे दूराचारैः प्रदर्शितम् । गजं सत्यगजाभासं तं ददर्श स भूपतिः ॥
एकाकी वादयन् वीणां चिन्तयन् बन्धनानि सः । मधुरध्वनि गायँश्च शनैरुपजगाम
तम् ॥ गान्धर्वदत्तचित्तत्वात्संध्याध्वान्तवशाच्च सः । न तं वनगजं राजा मायागजमल-
क्षयत् ॥ सोऽपि हस्ती तमुत्कीर्णतालो गीतरसादिव । उपेलोपेल्य विचलन् दूरमाकृष्टवा-
नृपम् ॥ ततोऽकस्माच्च निर्गल्य तस्माद्यन्नमयाद्गजात् । वत्सेश्वरं तं संनद्धाः पुरुषाः पर्यवार-
यन् ॥” इति ।